

1923. évi V. törvénycikk a tisztességtelen versenyről

I. FEJEZET

A tisztességtelen versenyről általában

1. §

Üzleti versenyt nem szabad az üzleti tisztességbe vagy általában a jó erkölcsbe ütköző módon folytatni.

A jelen törvény értelmében erre jogosult, attól, akinek megtartása az előbbi bekezdésbe ütközik (tisztességtelen verseny), az ily magatartás abbahagyását és szándékosság vagy gondatlanság esetében a kár megtérítését követelheti.

Arról, hogy a tisztességtelen versenynek milyen megnyilvánulásait kell büntetni, a III. fejezet rendelkezik.

II. FEJEZET

Az üzleti tisztesség szabta korlátoknak egyes fontosabb áthágásai

1. Szédelgő feldícsérés (reklámszédelgés)

2. §

Árú forgalombahozatalánál (ideértve a 28. §-ban meghatározott szolgáltatást is) nem szabad a kelendőség fokozására alkalmas olyan adatokat híresztelni, amelyek a valóságnak meg nem felelnek és megtévesztésre alkalmasak.

A valóságnak megfelelő adatot sem szabad úgy híresztelni, hogy annak a szokásos figyelem mellett a valóságnak meg nem felelő értelmet lehessen tulajdonítani.

3. §

Nem esik a 2. § tilalma alá a forgalomban szokásos módon használt, helyre vagy népre utaló olyan elnevezés vagy megjelölés, amely a köztudatban nem az árú vagy szolgáltatás származási helyének, hanem csupán közismert minőségének feltüntetésére szolgál. Ez a rendelkezés a borok és általában a mezőgazdasági termények, termékek és cikkek forgalombahozatalánál használható elnevezések tekintetében fennálló törvényes rendelkezéseket nem érinti.

4. §

A jelen törvény 2. §-át alkalmazni kell arra is, aki valamely árút a valóságnak meg nem felelő oly jelzéssel, kiállításban vagy csomagolásban hoz belföldön forgalomba, amely alkalmas arra, hogy külföldön készült árú belföldi árúnak, vagy belföldön készült árú külföldi árúnak látszatát keltse.

Azt a kérdést, hogy az árú ily látszat keltésére alkalmas-e, az árú külső kiállításából nyerhető összbemutató alapján kell eldönteni, azonban sem az, hogy külföldön készült árút belföldi kereskedő saját nevével vagy védjegyével hoz forgalomba, sem az, hogy belföldön készült árún idegen nyelvű felírást alkalmaznak, egymagában még nem elegendő a 2. § alkalmazására.

5. §

A magyar állam címerének, nemkülönben a magyar szent korona ábrázolásainak árukon és ilyenek csomagolásain való használata tekintetében az e részben törvény vagy államszerződés erejénél fogva érvényben álló külön szabályok irányadók.

6. §

Oly kitüntetések (érmek, oklevelek stb.), amelyek nem a magyar királyi kormánynak fennhatósága vagy hivatalos részvétele vagy támogatása mellett rendezett kiállításokra vonatkoznak, az üzleti forgalomban csakis az illetékes szakminiszter engedélyével használhatók. Ily engedélyre a magyar állam területén üzleti teleppel nem bíró vállalatoknak - a viszonyosság feltétele mellett - szükségük nincsen. Nincsen ily engedélyre szükség akkor sem, ha valamely kitüntetést (érmet, oklevelet stb.) valamely lajstromozott védjegy alkotórészeként alkalmaznak az árukon.

2. Bitórlás és utánzás

7. §

Üzleti vállalata körében senkisé meg nem használhat oly nevet, céget, ismertető jelet, rajzot vagy az 5. § rendelkezése alá nem eső oly címet, mely őt meg nem illeti. Ez a tilalom kiterjed arra is, aki üzlettelepét más által jogosan használt névvel, cégérrel, vagy egyéb jellemző megjelöléssel látja el.

8. §

Azt, aki nevét vagy cégét vállalata körében úgy használja, hogy ennek folytán vállalatát azonos vagy hasonló hangzású nevet, céget vagy védjegyet jogosan használó más versenyvállalattal össze lehet tévesztetni, az ilyen versenyvállalat keresete alapján abban az esetben, ha a fenforgó körülmények mérlegelésével az

összetéveszthetőség kétségtelenül megállapítható, arra kell kötelezni, hogy nevét, illetőleg cégét az ítéletben megállapított megkülönböztető toldással, elhagyással vagy más változtatással használja.

Ugyenez áll megfelelően akkor is:

- a) amidőn a kereskedő vagy iparos az összetéveszthetőség előidézése végett névváltoztatásra szerzett engedélyt, vagy ugyanily célzattal egyéb módon szerezte meg az összetéveszthetőség előidézésére alkalmas név viseléséhez való jogot;
- b) ha a kereskedő vagy iparos már fennálló üzletet (vállalatot) az üzleti név vagy cég használatának jogával együtt szerez meg és ez alatt a név vagy cég alatt azt akként folytatja, hogy az azonos vagy hasonló hangzású név vagy cég alatt már jogszerűen fennálló versenyvállalattal összetéveszthető.

A jelen § rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell a 7. §-ban említett vállalati ismertető jelek és rajzok használata tekintetében is.

9. §

Árút nem szabad olyan jellegzetes külsőben vagy olyan elnevezéssel forgalomba hozni, sem árú szállításánál vagy üzletfelek szerzésénél olyan segédeszközt vagy megjelölést (ideértve a nevet, céget, ismertető jelet, rajzot és védjegyet is) használni, amelyről a forgalomban már egy másik versenyvállalatot szoktak felismerni.

Az előbbi bekezdés tilalma az üzleti ajánlattételnél használt hirdetésekre, árjegyzékekre, üzleti körlevelekre, mintalapokra stb. is kiterjed.

10. §

A 9. § eseteiben a bíróság a sértett versenytárs kérelmére köteles elrendelni:

1. hogy a megtévesztő eszközök előállítására szolgáló berendezések (szerszámok, készülékek, gépek, illetőleg ezek alkatrészei stb.) ily célra hasznavehetetlenekké tétessenek;
2. hogy a megtévesztő eszközöknek az árúkra még nem alkalmazott készletei megsemmisíttessenek;
3. hogy az elmarasztalt tulajdonában meglévő árúkról a megtévesztő eszközök eltávolíttassanak, még ha ez az árúk megsemmisítésével is járna.

11. §

A 10. § 1-3. pontjaiban megjelölt tárgyakra a bíróság a sértett versenytárs kérelmére akár a kereset beadása vagy a feljelentés megtétele előtt, akár a per folyama alatt zárlatot rendel el, ha a kérelmező valószínűsíti, hogy az idézett §-ban említett rendelkezések valamelyikének helye lesz és ha megfelelő biztosítékot tesz le az esetleg alaptalanul kért zárlatból eredő kár fedezésére.

Zárlatot az előbbi bekezdésben felsorolt feltételek mellett a per befejezése után is lehet kérni, ha az ítéletben elrendelt intézkedéseket még nem lehet végrehajtani.

12. §

A 9-11. §-ok rendelkezései - az alábbi kivételekkel - a könyvek, könyvalakú füzetek, folyóiratok és időszaki lapok címére, illetőleg nevére, nemkülönben az ily sajtótermékek címlapjának, valamint árjegyzékeknél, katalógusoknál és falragaszoknál ezek jellegzetes külső kiállítására, úgyszintén a hirdetések ábráira és szövegére és ugyancsak a színművek, zeneművek és mozgófényképészeti művek címeire, illetőleg elnevezéseire is kiterjednek.

A jelen § eseteiben a 10. § 1. bekezdésének 1. pontja alapján megsemmisítésnek nincs helye és időszaki lapokra nézve a 11. § 2. bekezdésében említett zár alá vételt sem lehet elrendelni.

3. Hírnévrontás és hitelrontás

13. §

Versenycéljára nem szabad oly valótlan tényt állítani vagy híresztelni, valamely tényre közvetlenül utaló oly valótlan kifejezést használni, vagy az üzleti tisztességbe ütköző más oly cselekményt elkövetni, amely valamely versenyvállalat hitelét vagy jóhírnevét veszélyezteti vagy hitelképességét csökkenti.

4. Hólabda-szerződés

14. §

Nem szabad úgynevezett hólabda (hydra-, jogosító bárca-, lavina-) szerződést kötni, amelynél fogva a vevő vagy valamely szolgáltatás megrendelője csak abban az esetben szerzi meg vagy kapja meg az árut vagy a szolgáltatást, ha meghatározott számú további vevőket vagy megrendelőket gyűjt és ha ez nem sikerül, a szerződés kikötése szerint joghátrány éri.

Az ilyen szerződés, valamint az ennek alapján a vevő vagy a megrendelő részéről harmadik személyekkel kötött további szerződések semmisek; a kifizetett vételár vagy ellenszolgáltatást vissza kell adni és az eladó vagy a szolgáltatásra kötelezett fél felel az okozott károkért.

5. Az üzleti vagy üzemi titok elárulása vagy jogosulatlan felhasználása

15. §

Versenycéljára senkinek sem szabad a neki elárult vagy a törvénybe vagy a jó erkölcsbe ütköző bármely más módon tudomására jutott üzleti vagy üzemi (eljárási, gyártási) titkot a maga vagy más javára felhasználni.

Annak, akire az üzleti érintkezésben műszaki jellegű mintát vagy utasítást, így különösen rajzot, modellt, szabást vagy vényt bíztak, nem szabad azt versenycéljára sem a maga, sem más javára felhasználni.

A szolgálati vagy társas viszony tartama alatt nem szabad az alkalmazottnak vagy üzlettársnak az e minőségénél fogva megtudott avagy reá bízott üzleti vagy üzemi titkot elárulni vagy azt versenycéljára a maga vagy más javára felhasználni.

A jelen § 3. bekezdése szempontjából alkalmazottnak kell tekinteni a munkást, továbbá azt is, aki kiképzés céljából vagy próbaidőre van alkalmazva, vagy aki a vállalat igazgatására vagy felügyelésére hivatott vállalati szervhez tartozik.

III. FEJEZET

Büntető rendelkezések

1. Vétségek

a) A szédelő feldicsérés vétsége

16. §

Amennyiben a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, vétséget követ el és három évig terjedhető fogházzal és ötszázezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő, aki abból a célból, hogy valamely árú (szolgáltatás) kelendőségét fokozza, vagy másnak üzleti közönségét elvonja, nyilvános hirdetésben, nyilvános ajánlatban vagy a személyek nagyobb körének szánt egyéb közleményben (írásban, előszóval vagy bármely más módon) vagy az árukon vagy azok burkolatán jobb tudomása ellenére valótlan és megtévesztésre alkalmas olyan ténybeli adatot vagy kifejezést használ, amely az árúnak (szolgáltatásnak) minőségére, az érték tekintetében mértékadó tulajdonságára, szerkezetére vagy szabadalmazott voltára, előállítási módjára, az üzem, az üzlet vagy az árukészlet nagyságára, az árú eredetére (származási helyére), a beszerzés forrására vagy módjára, az eladás módjára, alkalmi okára vagy céljára, a közzétett ár megszabására, az üzleti vagy fizetési feltételekre, vagy a vállalat vagy tulajdonosa által elnyert kitüntetésre, vagy más személyi, üzemi vagy üzleti tényköörülményre vonatkozik.

b) A bitorlás vétsége**17. §**

Amennyiben a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, vétséget követ el és a 16. § értelmében büntetendő, aki az ott megjelölt célból vállalata körében jobb tudomása ellenére oly nevet, céget, ismertető jelet, rajzot vagy az 5. § rendelkezése alá nem eső oly címert használ, amely őt meg nem illeti, vagy üzlettelepét más által jogosan használt névvel, céggel vagy egyéb jellemző megjelöléssel látja el.

Az előbbi bekezdés szerint büntetendő az is, aki a 16. §-ban megjelölt célból nevét vagy cégét vállalata körében úgy használja, hogy ennek folytán vállalatát azonos vagy hasonló nevet vagy céget jogosan használó más versenyvállalattal össze lehessen téveszteni.

c) Az utánzás vétsége**18. §**

Amennyiben a cselekmény súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, vétséget követ el és a 16. § értelmében büntetendő, aki az ott megjelölt célból árut (szolgáltatást) olyan jellegzetes külsőben vagy olyan elnevezéssel hoz forgalomba, vagy aki áru szállításánál vagy üzletfelek szerzésénél olyan segédeszközt vagy megjelölést használ, amelyről tudomása szerint a forgalomban már egy másik versenyvállalatot szoktak felismerni.

d) A tulajdonos és a megbízó büntetőjogi felelőssége**19. §**

Ha a 16., 17. vagy 18. §-ban meghatározott vétséget vállalat alkalmazottja vagy megbízott követte el és a vállalat tulajdonosát (üzletvezetőjét), illetőleg a megbízót a hivatásából folyó felügyeleti vagy ellenőrzési kötelességének teljesítésében akár szándékos, akár gondatlan mulasztás terheli, a vállalat tulajdonosa (üzletvezetője), illetőleg a megbízó - amennyiben cselekménye súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik - vétség miatt egy évig és hat hónapig terjedhető fogházzal és kétszázötvenezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

e) Az üzleti vesztegetés vétsége**20. §**

Aki a 16. §-ban megjelölt célból más vállalat alkalmazottjának (15. § utolsó bekezdés), megbízottjának, avagy másnak ajándékot, jutalmat vagy más előnyt ad, juttat vagy ígér avégből, hogy az alkalmazottnak vagy a megbízottnak tisztességtelen magatartása folytán magának vagy másnak árúk vagy munkateljesítmények megszerzése vagy szolgáltatása tekintetében előnyt biztosítson vagy az említett vállalatnak üzleti vagy üzemi titkát megtudja, - amennyiben cselekménye súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, - vétséget követ el és három évig terjedhető fogházzal és ötszázezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

Ugyanígy büntetendő az az alkalmazott vagy megbízott, aki az előbbi bekezdésben említett tisztességtelen magatartásért magának vagy másnak ajándékot vagy előnyt követel, fogad el vagy az az iránt tett ígéretet nem utasítja vissza.

f) Az üzleti vagy üzemi titok megsértésének vétsége**21. §**

Aki másnak olyan üzleti vagy üzemi (gyártási) titkát, melyet neki elárultak vagy amelyet törvénybe vagy a jó erkölcsbe ütköző módon tudott meg, a maga vagy más javára felhasználja, amennyiben cselekménye súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, - vétséget követ el és három évig terjedhető fogházzal és ötszázezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

Ugyanígy büntetendő az alkalmazott (15. § utolsó bekezdése) az e minőségében megtudott vagy reábízott üzleti vagy üzemi (gyártási) titkot elárulása miatt vagy az azzal űzött más visszaélés miatt, ha a cselekményt a szolgálati viszony tartama alatt követte el.

Az 1. bekezdés szerint büntetendő az is, aki az üzleti érintkezésben reábízott műszaki jellegű mintát vagy utasítást, így különösen rajzot, modellt, szabást, vagy vényt verseny céljára a maga vagy más javára felhasználja.

Visszaesés**22. §**

A 16., 17., 18., 20. és 21. §-ban meghatározott cselekmény büntett és büntetése öt évig terjedhető börtön, valamint egy millió koronáig terjedhető pénzbüntetés, ha a tettes ugyanolyan bűncselekményért, amely miatt elítélték, előzőleg már büntetve volt és büntetésének kiállítása óta két év még nem telt el.

Másodszori visszaesés esetében, ha a közvetlenül megelőző büntetés kiállása óta öt év még nem telt el, mellékbüntetésül általában vagy csak bizonyos üzletágra, a kereskedéstől vagy iparűzéstől eltiltást is ki lehet mondani.

Eltiltás a kereskedéstől vagy iparűzéstől

23. §

A kereskedéstől vagy iparűzéstől eltiltott elveszti iparigazolványát, iparendélyét, hatósági engedélyét, kizárólag őt megillető cégét a kereskedelmi cégjegyzékből törölni kell és az ítélet jogerőre emelkedésétől számított öt évig terjedhető ideig nem lehet az ítéletben megjelölt minőségű kereskedelmi vagy ipari üzletet folytató közkereseti társaságnak tagja vagy betéti társaságnak beltársa, sem ilyen részvénytársaságnak vagy szövetkezetnek igazgatója.

Aki a kereskedés vagy iparűzés tilalmát megszegi vagy kijátssza, vagy az ily tilalom megszegésére vagy kijátszására szándékosan közreműködik, így különösen az elítélt üzletét a tilalom kijátszása végett átveszi, vétség miatt hat hónapig terjedhető fogsággal és százezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

Magánindítvány és főmagánvád

24. §

A jelen törvény 16-22. §-aiban meghatározott bűntettek és vétségek miatt magánindítvány alapján van helye bűnvádi eljárásnak és ha az eljárás vétség miatt folyik, a magánindítványra jogosult mint főmagánvádló a vádat is képviseli (Bp. 41. §).

A 16-19. §-ok alá eső vétségek tekintetében, úgyszintén akkor is, ha az e §-ok alá eső cselekmények a 22. § értelmében bűntetté minősülnek, magánindítványra jogosultnak (Btk. 110. §) kell tekinteni a versenytársakat, valamint a cselekmény által érintett szakmabeli érdekek előmozdítására hivatott belföldi gazdasági testületeket és szakegyesületeket is.

Elkobzás

25. §

Szédelgő feldícsérés bűntette vagy vétsége esetében áru elkobzásának csak akkor lehet helye, ha az árurol a szédelgő feldícsérés céljára szolgáló megjelölést az áru állagának sérelme nélkül nem lehet eltávolítani.

Az ítélet közzététele**26. §**

A 16-20. §-ok alá eső vétségek eseteiben, úgyszintén akkor is, ha az e §-ok alá eső cselekmények a 22. § értelmében büntetté minősülnek, a magánindítványra jogosultnak a tárgyalás alatt kifejezett kívánságára a bíróság elrendeli, hogy az elítélt az ítéletet indokaival együtt a magánindítványra jogosult által meghatározott egy, az elítélt üzleti telepén, vagy a lakóhelyén megjelenő napilapban és egy, az elítélt szakmájába vágó kérdéseket tárgyaló szaklapban az elítélt költségére közzététesse.

A felmentett vádlottnak kívánatára a bíróság elrendelheti, hogy az, aki gondatlanul terjesztett elő magánindítványt, az ítéletet és az eset körülményeihez képest annak indokolását is a bíróság által megállapított módon saját költségére közzététesse.

A közzététel elmulasztására az 1914:XIV. törvénycikk 43. §-ának 3. bekezdésében foglalt rendelkezések, a belföldi kiadónak közzétételi kötelezettségére nézve pedig az 1914:XLI. tc. 32. és 33. §-aiban foglalt rendelkezések megfelelően irányadók.

2. Kihágások**27. §**

Aki az üzleti forgalomban valamely kitüntetést a jelen törvény 6. §-a ellenére az illetékes miniszter engedélye nélkül használ, - amennyiben cselekménye súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, - kihágást követ el és ötvenezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel, ha pedig ily kihágás miatt már meg volt büntetve és büntetésének kiállása óta két év még nem telt el, tizenöt napig terjedhető elzárással és százezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

28. §

Aki vállalata körében mint eladó, vagy szolgáltatást vállaló hólabdaszerződést (14. §) köt, vagy mást ily szerződés kötésére egyenesen felhív, vagy reábírní törekszik, - amennyiben cselekménye súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, - kihágás miatt két hónapig terjedhető elzárással és százezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

29. §

Aki vállalata körében végeladást az iparhatóság engedélye nélkül vagy az engedélyben megszabott időnél tovább hirdet, vagy aki végeladás folyamán az engedély alapjául szolgáló leltárban felsorolt árúkon kívül mást is árúsít, - amennyiben cselekménye súlyosabb büntető rendelkezés alá nem esik, - kihágás miatt két hónapig terjedhető elzárással és százezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő. A

végeladással egy tekintet alá esik az árúraktárnak vagy egy részének minden olyan értékesítési módja, mely a vevőközönségben azt a hitet keltheti, hogy különösen előnyös vásárlásra nyílik alkalma.

Az 1. bekezdés szerint büntetendő az is, aki verseny céljára az 1884. évi XVII. tc. 51. §-ában, illetőleg az 1888. évi XXII. tc. 2. §-ában megszabott engedély nélkül árverést rendez vagy hirdet.

Az iparhatóság a végeladásra adott engedélyt attól, aki az abban megállapított feltételeket nem tartja meg, a bűnvádi eljárás eredményének bevárása nélkül nyomban köteles visszavonni.

A jelen § rendelkezései nem terjednek ki az olyan önkéntes árverésre, amelyet valamely őstermelő saját termésének és állatainak értékesítése vagy termelési eszközeinek, esetleg gazdasági felszerelésének az üzem felhagyása alkalmából szükségessé vált elidegenítése céljából hirdet és tart.

IV. FEJEZET

Vegyes átmeneti és záró rendelkezések

30. §

Vállalat a jelen törvény értelmében minden akár egyéni, akár társas üzem, amely árúk előállításával vagy forgalombahozatalával, vagy pedig ipari vagy kereskedelmi szolgáltatások visszterhes teljesítésével foglalkozik. Nem tesz e részben különbséget, hogy az üzem az 1875. évi XXXVII. vagy az 1884. évi XVII. törvénycikk rendelkezései alá esik-e vagy sem. Az őstermelés körébe tartozó üzemek közül a jelen törvény rendelkezései alá csak azok esnek, amelyekre az 1875. évi XXXVII. törvénycikk rendelkezései is alkalmazhatók, vagy amelyek a kereskedelmi, illetőleg ipari üzemek módjára vannak berendezve.

Árú, illetőleg szolgáltatás a jelen törvény értelmében az őstermelésnek, az iparnak, a közfelfogás szerint ipari természetű szabad foglalkozásnak, úgyszintén a kereskedelemnek és hitelnek körébe eső minden termény vagy termék, illetőleg szolgáltatás, ha az előbbi bekezdésnek megfelelő vállalat üzemi körébe tartozik.

Versenytárs (versenyvállalat) a jelen törvény értelmében minden azonos tárgyú vagy hasonnemű vállalat, amennyiben a távolsági viszonyokra és az eseteknek egyéb körülményeire figyelemmel az üzleti versenyben érdekelteknek tekinthető.

31. §

Külföldiek a jelen törvény oltalmában csak akkor részesülnek, ha a magyar állam területén vállalatuk (30. §) van, vagy ha részükre ezt az oltalmat nemzetközi szerződés biztosítja; ilyen hiányában csak akkor, ha az állam, amelynek kötelékébe tartoznak, a magyar állampolgároknak a tisztességtelen verseny ellenében ugyanoly oltalmat biztosít, mint saját honosainak.

Ha a magyar állam területéről származó árúk valamely államban a bevitelnél vagy az átviteli forgalomban a származási helynek megjelölése tekintetében (2-4. §) kedvezőtlenebb elbánásban részesülnek, mint más országokból származó árúk, a minisztérium az ily állammal szemben megtorlást alkalmazhat. Rendelkezéséről a minisztérium a törvényhozásnak jelentést tenni köteles.

32. §

Abbanhagyás alatt valamely cselekmény ismétlésétől tartózkodást is kell érteni. Amennyiben a jelen törvény másképp nem rendelkezik, a tisztességtelen verseny abbanhagyását (1. § 2. bek.) - a 15. és 20. §-ok alá eső cselekmények kivételével - bármelyik versenytárs, valamint a 24. §-ban említett testületek és szaktestületek is követelhetik.

33. §

A jelen törvényben megállapított vagyoni felelősség a részeseket (tettestársat, felbujtót, segédet) is terheli.

Ha a cselekményt valamely kereskedelmi társaságnak, egyesületnek vagy jogi személyeknek törvényes képviselője ügykörének ellátásában követte el: a vagyoni felelősség magát a társaságot, egyesületet vagy jogi személyt is terheli.

A vagyoni felelősség a vállalat birtokosát akkor is terheli, ha a cselekményt valamelyik alkalmazottja a vállalatra vonatkozólag reá bízott teendők teljesítésében követte el. A felelősség alól a vállalat birtokosa csak akkor szabadul, ha bizonyítja, hogy a cselekmény elkövetését rendes üzleti gondossággal sem előzhette meg.

Kártérítésre kötelezett több személy egyetemleg felel.

34. §

Ha a cselekményt sajtóközleménnyel (1914. évi XIV. törvénycikk 2. §) követték el: a szerkesztőt, a kiadót, a nyomda vagy más többszörösítő vállalat tulajdonosát és a terjesztőt a jelen törvényben megállapított kártérítési kötelezettség csak abban az esetben terheli, ha tudva működött közre a cselekmény elkövetésénél.

Ha a cselekményt időszaki lap (1914. évi XIV. törvénycikk 3. §) közleményével követték el, a kiadó az abbanhagyási kötelezettséget megállapító jogerős bírói ítéletnek, habár azt nem is ellene hozták, kártérítési kötelezettség terhe mellett eleget tartozik tenni, mielőtt arról a bíróság vagy a felperes útján az ítélet közlésével tudomást szerez.

A jelen § alkalmazása esetén az 1914. évi XIV. törvénycikk 40. §-a nem irányadó.

35. §

A jelen törvény alapján követelhető kártérítés az elmaradt nyereségre is kiterjed. Ha a cselekményt sajtóközleménnyel (34. § 1. és 2. bek.), vagy akár sajtóközleménnyel, akár más módon bitorlással vagy utánzással (7-12. §), hirnévrontással vagy hitelrontással (13. §), vagy üzleti vesztegetéssel (20. §), vagy titok elárulásával vagy felhasználásával (15. §) szándékosan követték el: az abból eredő nem vagyoni kárért is lehet méltányos pénzbeli kártérítést (elégtételt) követelni.

36. §

Ha a kereset abbanhagyásra vagy kártérítésre irányul, a bíróság a nyertes fél kívánatára elrendelheti, hogy az ítélet valamely időszaki lapban a vesztes fél költségén közzététessék.

37. §

Az abbanhagyási és kártérítési követelés attól a naptól számítandó hat hónap alatt évül el, amikor a sértett fél a cselekményről és a felelős személy kilétéről tudomást nyert, e tudomásra való tekintet nélkül pedig a cselekmény elkövetése napjától számított három év alatt.

A kártérítési követelés elévülése nem kezdődhetik meg előbb, mintsem a kár beállott.

38. §

A jelen törvény alapján indítható polgári perek, amennyiben a 44. §-ból más nem következik, a kir. törvényszékek hatáskörébe tartoznak.

Illetékes kizárólag annak a helynek törvényszéke, ahol az alperesnek üzleti telepe vagy ilyennek nem léteben rendes lakóhelye van.

Ha az alperesnek belföldön sem üzleti telepe, sem rendes lakóhelye nincs, kizárólag annak a helynek törvényszéke illetékes, ahol az alperes állandóan tartózkodik; ha pedig az alperesnek belföldön állandó tartózkodási helye nincs, a cselekmény elkövetése helyének törvényszéke illetékes.

39. §

A jelen törvényben foglalt büntető rendelkezéseket - ide nem értve a 24. § 1. bekezdésének a vád képviselőtéről szóló rendelkezését - a katonai büntető bíraskodás alatt álló egyénnel szemben is megfelelően (1912. évi XXXIII. törvénycikk 7. § 2. bekezdés) alkalmazni kell, még pedig a jelen törvény 26. §-a tekintetében azzal az eltéréssel, hogy a főmagánvádló vagy csatlakozó helyett a magánpanaszost (1912. évi XXXIII. törvénycikk 104. § 2. bekezdés) kell érteni.

A katonai büntetőbíraskodásnak alávetett egyénnel szemben az eljárásra a katonai bíróságok vannak hivatva. Ha azonban a magánpanaszos nincsen alávetve a katonai

büntetőbíráskodásnak, a felmentett terhelt az ítélet közzétételének elrendelését (26. § 2. bekezdés) annál a kir. törvényszéknél kérheti, amely egyébként a bűnvádi eljárásra illetékes volna.

40. §

A vámhivatalok kötelesek a behozatalra szánt oly külföldi árukról, amelyekre nézve megállapíthatónak mutatkozik, hogy származási helyük nem a valóságnak megfelelően van megjelölve, különösen pedig, hogy azok honi árúknak vannak feltüntetve, a legközelebbi kereskedelmi és iparkamarát értesíteni és az ily árukat vámkezelés nélkül mindaddig visszatartani, amíg azok felől az illetékes bíróság nem rendelkezik, vagy amíg az értesített kereskedelmi és iparkamara nem közli, hogy a keresetindítást vagy a magánindítvány előterjesztését a jelen törvény alapján nem tartja indokoltnak.

Amennyiben a kereskedelmi és iparkamara nyolc napon belül nem nyilatkozik, a visszatartott árú kiadandó.

41. §

A jelen törvény alapján megindított polgári perekről és büntető ügyekről - még pedig polgári perben a felperes által külön e célból bemutatott keresetlevél egyik példányának, büntető ügyekben pedig a feljelentés másolatának megküldésével - a bíróság az illetékes kereskedelmi és iparkamarát hivatalból értesíti.

A kamara mind az elsőfokú, mind a fellebbviteli tárgyalásokon kiküldöttel képviselteti magát, aki közérdekből felszólalhat. Ha a kamara az eljárásban kiküldöttel részt vett, az ügyben hozott véghatározatot a kamarával is közölni kell. A kamara kiküldöttjének részvételéből felmerülő költségekben nem lehet a feleket elmarasztalni.

A jelen § 1. bekezdésében foglalt rendelkezést a katonai bűnvádi eljárásban is alkalmazni kell.

42. §

A jelen törvény 11. §-ában említett zárlatra irányuló kérelem elintézésére a perbíróság vagy az a bíróság illetékes, amely a perre illetékes lesz. Illetékes az a járásbíróság is, amelynek területén a zárlat alá veendő tárgyak vannak.

A zárlati kérelem felől a bíróság az ellenfél meghallgatása nélkül is határozhat. A hozott határozat ellen egyfokú felfolyamodásnak van helye, amelynek halasztó hatálya nincs.

A zárlatot az ellenfél kérelmére fel kell oldani, ha a zárlatot kérő fél a zárlatot rendelő végzés kézbesítésétől számított tizenöt nap alatt sem keresetlevelet nem ad be, sem feljelentést nem tesz. A feloldási kérelem felett hozott határozat ellen egyfokú felfolyamodásnak van helye, amelynek a feloldásra halasztó hatálya van.

Egyebekben a végrehajtási zárlatra fennálló szabályokat kell a jelen törvény alapján elrendelt zárlatra megfelelően alkalmazni.

43. §

A kereskedelmi és iparkamarák a 24. § 2. bekezdésében, a 32. § 2. bekezdésében és a 40. §-ban nekik biztosított jogok érvényesítése és reájuk bízott feladatok ellátása érdekében külön szervet létesítenek. E szerv összetételéről és ügyrendjéről a kamara szabályzatot alkot, amelynek érvényességéhez a kereskedelemügyi miniszter jóváhagyása szükséges.

44. §

A kereskedelmi és iparkamarák a tisztességtelen verseny kérdésében felmerült viták felett döntő választott bíróságokat létesítenek. E választott bíróság hatásköre csak olyan ügyekre terjed ki, amelyekben a felperes nem követel kártérítést és ennél fogva a kereset csupán abban hagyásra irányul. A felperes az ilyen ügyben keresetét szabad választása szerint akár az illetékes törvényszékhez (38. § 2. és 3. bekezdés), akár a választott bírósághoz adhatja be. A választott bíróság ítélete ellen közléstől számított három nap alatt felfolyamodásnak van helye ahhoz a kir. ítélőtáblához, amelynek területén a kereskedelmi és iparkamara székhelye van.

A végrehajtás elrendelése iránt a kérelmet a választott bíróságnál kell előterjeszteni, amely az iratokat a végrehajtás tárgyában való határozás végett ahhoz a kir. járásbírósághoz teszi át, amely a 38. § 2. és 3. bekezdése alapján illetékes.

A választott bíróság szervezetét, eljárását és ügyrendjét a kereskedelemügyi miniszter és az igazságügyminiszter rendelettel szabályozzák.

45. §

Az 1875. évi XXXVII. törvénycikkbe iktatott kereskedelmi törvény, úgyszintén a védjegyek oltalmáról intézkedő 1890. évi II., 1895. évi XLI., 1913. évi XII. és 1921. évi XXII., valamint a csomagokban árult cikkek mennyiség tartalmának helyes megjelöléséről szóló 1893. évi XXXIV. törvénycikk rendelkezéseit a jelen törvény nem érinti.

46. §

A jelen törvény életbelépésével a fennálló törvényeknek, rendeletnek és szabályoknak a jelen törvény rendelkezéseivel ellenkező és kifejezetten fenn nem tartott rendelkezései, nevezetesen az 1884. évi XVII. törvénycikknek 58. §-a, továbbá ugyane törvénycikk 157. §-ának d) pontja és 158. §-a d) pontjának az árusítás igazolvány nélkül való megkezdésére vonatkozó rendelkezései hatályukat veszítik.

47. §

A jelen törvény rendelkezései a tisztességtelen versenynek minősülő azokra a cselekményekre is alkalmazandók, amelyeket e törvény megfelelő rendelkezéseinek

életbelépése előtt kezdtek meg, de ugyanezen időpont előtt be nem fejeztek. Be nem fejezettnek kell tekinteni az oly cselekményt is, amely a jelen törvénnyel ellenkező állapot vagy állandó üzleti (üzemi) berendezés fenntartásában nyilvánul meg.

Az 1884. évi XVII. törvénycikk 157. §-ának d) pontja alá eső és a jelen törvény életbelépése előtt elkövetett kihágás tekintetében az 1880. évi XXXVII. törvénycikk 29-31. §-aiban foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni.

A jelen törvényben meghatározott bűncselekményekre a sajtóról szóló 1914. évi XIV. törvénycikk III. és IV. fejezetében foglalt rendelkezések nem nyernek alkalmazást.

48. §

Felhatalmaztatik az igazságügyminiszter, hogy a jelen törvény alapján folyamatba tehető polgári peres eljárás szabályait - ideértve a zárlaton felül tehető ideiglenes intézkedésekre vonatkozó szabályokat is - rendelettel állapítsa meg.

A jelen törvény életbelépésének napját a kereskedelemügyi miniszter állapítja meg.

Ezt a törvényt a kereskedelemügyi, az igazságügyi, a honvédelmi és a pénzügyminiszter hajtja végre.